

Cerere de decizie preliminară introdusă de Audiencia Provincial de Pontevedra (Spania) la 13 noiembrie 2019 – D.A.T.A. și alții/Ryanair D.A.C.

(Cauza C-827/19)

(2020/C 45/22)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Pontevedra

Părțile din procedura principală

Apelanți: D.A.T.A., L.F.A., A.M.A.G., L.F.A., J.G.C., S.C.C., A.C.V., A.A.G., A.C.A., L.C.A., N.P.B. și P.C.A.

Intimată: Ryanair D.A.C.

Întrebările preliminare

- 1) Exercițarea dreptului la grevă de către personalul angajat de un operator de transport aerian, grevă care a fost declarată de un sindicat în vederea îmbunătățirii condițiilor de muncă – atunci când nu este determinată de o decizie prealabilă a angajatorului, ci de revendic[ările] lucrătorilor – poate fi considerată drept „împrejurare excepțională” în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/20[0]4 ⁽¹⁾ sau, dimpotrivă, este vorba despre o împrejurare inerentă exercitării activității operatorului de transport aerian?
- 2) Operatorul de transport aerian, în împrejurări precum cele din litigiul dedus judecătii, este obligat să adopte vreo măsură admisibilă din punct de vedere legal – precum, de exemplu, să faciliteze zboruri cu alte companii aeriene neafectate de grevă –, inclusiv în cazul în care exercitarea dreptului la grevă i s-a adus la cunoștință în termenul prevăzut de lege?
- 3) Este relevant, pentru a considera o grevă a personalului de cabină al companiei aeriene drept „împrejurare excepțională” în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 261/20[0]4, modul în care se renunță la grevă, în special atunci când aceasta încetează ca urmare a unor concesi reciprocă ale părților aflate în conflict?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO 2004, L 46, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 12, p. 218, rectificare în JO 2016, L 94, p. 17).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social de Madrid (Spania) la 20 noiembrie 2019 – BT/Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

(Cauza C-841/19)

(2020/C 45/23)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social de Madrid

Părțile din procedura principală

Reclamant: BT

Pârâtă: Fondo de Garantía Salarial (Fogasa)

Întrebarea preliminară

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 79/7/CE ⁽¹⁾ și articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/54/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții a [unui] stat membru [...], precum cea în discuție în litigiul principal, potrivit căreia, în ceea ce privește cuantumul pe care FOGASA ⁽³⁾ îl datorează lucrătorului pe fracțiune de normă, salariul de bază al lucrătorului, care este redus ca urmare a naturii muncii pe fracțiune de normă, este redusă din nou la calcularea răs-punderii care revine FOGASA în temeiul articolului 33 din [Statutul lucrătorilor], prin faptul că se aplică încă o dată fracțiunea de normă, prin comparație cu un lucrător cu normă întregă comparabil, în condițiile în care această dispoziție le dezavantajează în spe-cial pe lucrătoare în raport cu lucrătorii de sex masculin?

⁽¹⁾ Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO 1979, L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol.1, p. 192).

⁽²⁾ Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO 2006, L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol.1, p. 192).

⁽³⁾ Fondo de Garantía Salarial (Fondul de Garantare Salarială).

Achțiune introdusă la 19 noiembrie 2019 – Comisia Europeană/Regatul Belgiei

(Cauza C-842/19)

(2020/C 45/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Roels, A. Armenia, agenți)

Pârât: Regatul Belgiei

Concluziile reclamantei

Comisia solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin aceea că nu a respectat toate măsurile pe care le implică executarea Hotărârii din 12 aprilie 2018 pronunțate în cauza C-110/17, Comisia/Belgia, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 ali-neatul (1) TFUE;
- obligarea Regatului Belgiei la plata unei penalități cu titlu cominatoriu 22 076,55 euro pe zi de întârziere în executarea hotărârii pronunțate în cauza C-110/17 precitată, începând din ziua pronunțării hotărârii în prezenta cauză și până la data executării hotărârii pronunțate în cauza C-110/17 precitată, care să fie plătită într-un cont care va fi indicat de Comisie;
- obligarea Regatului Belgiei fie la plata unei sume forfetare minime de 2 029 000 EUR, fie, în cazul în care valoarea sumei forfetare minime precitate ar fi depășit, a unei sume forfetare zilnice de 4 905,90 euro începând de la data pronunțării hotărârii în cauza C-110/17 precitată și până la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză ori până la data executării hotărârii pronunțate în cauza C-110/17 precitată, în cazul în care aceasta intervine mai devreme, care să fie plătită într-un cont care va fi indicat de Comisie;
- obligarea Regatului Belgiei la plata cheltuielilor de judecată.